

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

De Evangelio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

antur. Error est fingere, quod cœlibatus mereatur remissionem peccatorum, seu quod ideo sit tuendus, quia per sese sit singularis & estimus cultus Dei, seu quod coniugium sit vitæ genus immundum, propter quod homo aut non placeat, aut minus placeat Deo. Hi errores sunt doctrinæ dæmoniorum, & necessario taxandi sunt. Ceterum laudat Paulus virginitatem in personis idoneis, & laudat propter finem vitalem, non quod magis sit cultus Dei, quam coniugium, quia quia genus vitæ cœlibis expeditius est ad pleraq; ministeria, quæ familia, miseræ domesticæ multiplices, sæpe sunt impedimenta infertim pusillanimis. Hæc vera sunt, sed alius aliud donum hæc. Hæc admonitio semper in conspectu habenda est, & multi cœlibes, etiamsi non sunt contaminata corpora, tamen habent animos occupatos illicitis flammis: Multi item magis excruciantur sordidissimis quærendorum præsidiorum, honorum, splendoris, quam pleuribus mediocres mariti.

DE EVANGELIO.

NON dubium est Apostolos singulari consilio, appellationem tam dulcem & blandam suæ doctrinæ tribuisse, ut insignis esset discrimen legis & promissionis de reconciliatione. Sicut & Prophetæ sæpe in hoc argumento vsi sunt peculiari verbo Basar, quod significat res novas & bonas nuntiare. Est autem εὐαγγέλιον vetus vocabulum, quod etsi apud Homerum significat munus dandum lætæ nuntianti, tamen alioqui in lingua Græca significat sermonem, res bonas lætæ nuntiantem, sicut ea voce Apostoli vsi sunt, ut manifestæ testimonia multa sunt, ut Plutarchus in vita Artaxerxis clare dicit εὐαγγέλιον μισθόν, vbi Evangelium intelligi sermonem lætæ nuntiantem necesse est, & sunt in eodem loco plura testimonia, Est autem testimonium in vita Pompeij, γράμμα ἰσοφροῦν πρὸς Ἀττικὸν ἐπὶ τῶν τῶν κομίζοντες εὐαγγέλιον. Et prorsus sic locutus est Cicero ad Atticum. Admoneat igitur pios appellationis suavitas de nouæ doctrinæ genere, & de legis & promissionis discrimine. Nec vero exigimus nouas distinctiones magis argutas, quam necessarias, ut hypercritæ multi cauillantur. Iohannes Apostolos initio Evangelij saluberrimum discrimen proponit: Lex per Moysen data est, gratia & veritas per Iesum Christum facta est, &c. Necesse est enim discerni præcepta, & remissionem peccatorum, discerni præcepta & promissiones. Item promissionem gratuitam, à promissionibus quæ non sunt gratuita. Est autem Lex, ut supra dictum est, doctrina requiritur perfectam obedientiam erga Deum, non remittit gratis peccata, pronuntiat iustos, id est, acceptos Deo; nisi legi satisfactum sit, qui

nam habet promissiones, tamen hæc requirunt conditionem
 Legi. E contra Euangelium etsi concionatur de poenitentia
 bonis operibus, tamen continet promissionem beneficij Chri-
 sti, quæ est propria & præcipua Euangelij doctrina, & seiungenda à
 lege. Gratis enim remittit peccata, & pronuntiat nos iustos, etiam si
 non satisfaciamus. Quomodo autem hæc consentiant, quod Eu-
 angelium pariter de poenitentia concionetur & lege, & tamen pro-
 missio sit gratuita, statim exponemus. Prius enim monendus est le-
 ctor, ut discrimen promissionum obseruet, habet enim & Lex pro-
 missiones. Sæd sciendum est, duplices esse promissiones in scri-
 pturis diuinis. Quædam sunt additæ legi, & habent conditionem le-
 gis, hoc est, exhibentur propter impletionem legis. Tales sunt pro-
 missiones legis. Lex docet Deum bonum & misericordem esse, sed
 his qui sunt sine peccato. Idem docet & humana ratio, habet enim
 ratio quandam noticiam legis. Hic se ipse quisque consulat. Deprehendit
 enim naturaliter se ita iudicare de Deo, quod sit misericors, sed
 rationi dignis, hoc est, his qui sunt sine peccato. Nec potest statuere
 seipsum placere Deo, cum sit indignus & immundus. Ita lex & pro-
 missiones legis, cum sint conditionales, relinquunt conscientias in
 dubitatione. ALIA est promissio Euangelij propria, quæ non
 habet conditionem legis tanquam causam, hoc est, non promittit
 propter impletam legem, sed gratis propter Christum. Hæc est pro-
 missio remissionis peccatorum, seu reconciliationis, seu iustificatio-
 nis, de qua concionatur præcipue Euangelium. Ut enim hæc bene-
 ficia essent certa, non pendent ex conditione impletæ legis. Si enim
 impletum esset, tunc demum nos habere remissionem peccatorum,
 cui legi satisfecimus, desperanda esset remissio peccatorum. Ideo
 gratis donantur remissio & reconciliatio, seu iustificatio, hoc est,
 non propter nostram dignitatem. Et tamen oportuit esse aliquam
 causam pro nobis. Ideo Christus donatus est nobis, & factus est ho-
 mo propter ipsum certo statuamus nos placere patri. E s t
 hæc Euangelica promissio reconciliationis, legalium dissimi-
 lantia gratis pollicetur propter Christum. Ideoque Paulus hanc par-
 ticulam, Gratis, nobis diligenter & sæpe inculcat. Ut Roma. 4.
 Idem gratis ex fide, ut sit firma promissio. Nam hæc particula Gratis
 propter Christum, facit discrimen Legis & Euangelij. Si enim non
 volumus hanc particulam de gratuita promissione, manet in animis
 dubitatio, & Euangelium transformatur in legem, & nihilo certio-
 res recte conscientias de remissione peccatorum, seu iustificatione,
 quam lex aut naturale iudicium rationis. Sicut aduersarij nostri,
 cum vociferantur se docere Euangelium, tamen, quia non docent de
 gratuita reconciliatione, relinquunt conscientias in dubitatione, &

pro Evangelio docent Legem aut Hesiodum, hoc est, iudicium naturale rationis. Ergo intendenda mens est atq; oculi in hanc partem, Gratis. Ideo enim necesse est de gratuita promissione doceri, ut res sit certa, ut conscientijs eximatur dubitatio, ut habeantur tantum consolationem in veris terroribus. In his enim vere iudicari oportet, quam sit opus hac gratuita promissione. Et ad hoc certamen hanc doctrinam maxime referenda est. **I L L V D** autem sciendum est, promissionem oportere fide accipi: Id Paulus docet Roma. 4. **I**mpietas ex fide, ut sit firma promissio. Et Iohannes ait: **Q**ui non credit Deo, mendacem facit eum, &c. Proinde particula Gratis, non excludit fidem, sed conditionem nostræ dignitatis excludit, & nostram causam beneficij à nobis in Christum. Itaq; neq; obedientiam nostram excludit, tantum causam beneficij à dignitate nostræ obedientiæ transfert in Christum, ut beneficium sit certum. Concionatur igitur Evangelium de pœnitentia, sed ut certa sit reconciliatio, docet remitti peccata, & nos placere Deo, non propter dignitatem pœnitentiæ, aut nostræ novitatis. Hæc est necessaria consolatio pijs conscientijs. Atq; hinc iudicari potest, quomodo hæc consentiant, quod dicitur Evangelium concionari de pœnitentia, & tamen gratis promittere reconciliationem. Sed de hac collatione paulo post copiosius dicemus.

D E F I N I T itaq; Christus Evangelium Lucæ v. 1. plane ut artifex, cum iubet docere pœnitentiam & remissionem peccatorum in nomine suo. Est igitur Evangelium prædicatio pœnitentiæ, & promissio, quam ratio non tenet naturaliter, sed reuelata dominus, in qua Deus pollicetur, se propter Christum Filium suum remittere peccata, & nos pronuntiat iustos, id est, acceptos, & donat Spiritum sanctum, & vitam æternam modo ut credamus, hoc est, credidimus, hæc nobis propter Christum certo contingere. Atq; hoc gratis pollicetur, ut sint certa. Hæc sit Evangelij definitio, in quibus membris complexi sumus beneficia Evangelij propria, scilicet, quod propter Christum gratis remittantur peccata, quod gratis pronuntiemur iusti, hoc est, reconciliati, seu accepti, & hæredes vite æternæ. Hæc tria membra paulo post explicabimus. Tantum hic nomen, hæc propria Evangelij beneficia esse, quæ alioqui vno verbo Iustificationis comprehenduntur.

QVARE OPVS EST EVANGELII PROMISSIONE.

Postquam natura humana oppressa est peccato & morte propter Adæ lapsum, etiamsi manet aliqua noticia legis, tamen quælibet ret in natura peccatum, conscientia non possunt statueri de Deo